

[Fiskeriministeren]

Jeg har haft besøg af folk, der handler med fisk, der bl.a. som eksempler har fortalt mig om, at når de solgte fisk – jeg tror, det var i Hvide Sande – de dage, hvor der ikke var grå fisk, var torskeprisen 28 kr. pr. kilo, men de dage, hvor der var grå fisk i markedet, som blev solgt uden om de sædvanlige kanaler, var prisen 12 kr. pr. kilo.

Dette forslag skal ses som et udtryk for at prøve gennem gennemsigtighed – det er jo ikke kontrol af fiskerne, men kontrol af dem, der køber fisk – at skabe bedre priser for fiskeren, så han bedre kan klare det med de for få fisk, der er til rådighed. Det er det, det går ud på.

I denne forbindelse vil jeg gerne citere fra det sidste nummer, 27. januar, af Dansk Fiskeritidende, hvor man bl.a. beskriver forslaget på denne måde:

»Det må dog på den anden side vurderes, at det fremlagte forslag er det første skridt i retning af at øge gennemsigtigheden i første handelsled, idet man kan komme en række uheldige elementer inden for aftagersiden til livs.«

Det er det, der er hensigten. Det er et forsøg på at skaffe fiskeren, der har det hårde slid på havet, en bedre pris for de fisk, han lander.

Det er i øvrigt et forsøg, der er drøftet under de forhandlinger, jeg havde med fiskeriets organisationer sidste år i april måned. Da var der fra visse sider ønske om en total auktionspligt. Vi nedsatte et udvalg til at se på det. I udvalget var der modsatrettede interesser: Nogle ville gerne have en total auktionspligt – det er der mange praktiske vanskeligheder i at lave – andre ønskede det slet ikke; det gjaldt f.eks. industrien og fiskeeksportørerne. Men lønmodtagerorganisationer og fiskeriorganisationer sagde, at der måske nok bør være total auktionspligt, varebørs, eller hvad man kan kalde det.

Det kunne der ikke blive enighed om. Men man arbejdede altså i udvalget med det, og så nåede man frem til – kan man godt sige – en slags kompromis mellem de to holdninger, jeg her har skitseret, og afgav en rapport til mig, jeg tror, det var 13. december sidste år.

Der er i den rapport givet udtryk for forskellige ting, men den slutter med – den er sendt til Folketinget, men jeg ved ikke, om alle folketingsmedlemmer har fået den – at der i punkt 5 som udvalgets konklusion står: Det anbefales, at følgende fire punkter gennemføres:

Punkt 1: Der gennemføres et lovinitiativ, hvorefter der fastsættes krav om bevilling for førstehandsomsætning af al fisk.

Punkt 2: Auktionslovens regler ajourføres ved denne lejlighed, og det sikres, at auktionmester undergives samme strenge regler som andre førstehandsomsættere af fisk.

Punkt 3: Fiskeriministeren gives bemyndigelse til at fastsætte auktionspligtvang for særlige arter af fisk eller for særlige geografisk afgrænsede områder eller for hele landet.

Punkt 4: Der etableres et for fiskeriministerens rådgivende udvalg, der følger administrationen af lovgivningen for at sikre den fornødne gennemsigtighed i al førstehandsomsætning af fisk.

Jeg har, fordi der nu har været diskussion, spurgt om, hvordan man nåede frem til denne konklusion – jeg har ikke deltaget i dette udvalgsarbejde – og jeg har fået den besked, at der til sidste møde i udvalget forelå et udkast til rapport. Rettelser blev indført af formanden for udvalget, derefter blev den rettede rapport omdelt til alle i udvalget, omfordelt til medlemmerne, hvorefter formanden spurgte klart og tydeligt, om alle var enige i teksten, og alle sagde ja; man kunne ikke nøjes med at nikke ved denne sag, er det refereret for mig.

Derfor mener jeg ikke, at det er forkert, når der står i bemærkningerne, at et enigt udvalg den 13. december har givet udtryk for det, jeg her siger.

Det er ikke nødvendigvis det samme som, at foreningerne 100 pct. dækker det synspunkt – og det vil jeg slet ikke sige at de gør – men jeg føler det som en god baggrund for, at jeg tager et initiativ i denne retning, og er så fuldstændig klar til at drøfte de ændringsforslag og de indvendinger, der måtte komme både fra folketingspartierne og fra organisationerne.

Men jeg har fundet, at jeg skulle leve op til den aftale, jeg havde om, at jeg ville tage et initiativ på det område, som vi aftalte i april sidste år. Et udvalg har set på det. Medlemmerne af udvalget har udtrykt sig sådan. Andre organisationer har så sagt: Jamen det kan godt være, der skal arbejdes mere med det, og det kan vi jo bl.a. gøre under Folketingets behandling.

Jeg forstår i den forbindelse ikke helt hr. Kirkegaard, der siger, at Folketinget ikke kan tage stilling til en lovgivning, før organisatio-